

Ven z volilno pravico!

Kmet je, kakor je znano najubožnejši človek! Povsod se ga postavlja v ozadje, vedno se reče; molči kmet, ti ne razumiš ja nič“, povsod ima jeroba, ali ta jerob ne dela za kmeta, temveč za svoj žep! Že izza 30 let volijo meščani svoje poslance sami, to se pravi, vsakdo odda pri državnozbornih volitvah svoj glasovni listek, na katerega je zapisal ime svojega kandidata. Ubogi kmet pa mora preje voliti volilnega moža, in volilni možje pridejo potem skupaj, da volijo poslanca. Tak ubogi volilni mož pa je vsemogočemu pretenju in uplitanju izpostavljen, tako da se čisto drugi poslanci zvolijo, kakor so želeli kmetje.

Ta vnebovpijoča krivica se je končno v nekaterih deželah odpravila. Na Češkem, Spodnje Avstrijskem in na Kranjskem volijo kmetje že naravnost, in kdor ne more reči, da so sedaj slabši poslanci izvoljeni bili kakor poprej. Tudi štajerski deželni zbor je stavil tak predlog in odvisno je slovenskih poslancev če bomo dobili tako direktno volilno pravico ali ne. Ko bi se vsaj te edine kmetje v deželnem zboru udeležili, bi kmetje v prihodnje pri državno- in deželnozbornih volitvah v vsaki občini svojega poslanca po svoji volji voliti smeli. Mi ne moremo verjeti da bodo naši poslanci v tako važnem vprašanju svoje volilce nečimerno izdali. Prej kmetje, pazite na svoje zastopnike!

Bodimo previdni.

(Dopis iz dežele.)

Mariborski časnik „Fihpos“, novorojeni sinček „Slov. Gospodarja“ prinesel je v št. 3. dne 30. junija glavni članek „V združenju je naša moč“. Dragi kmet! ako še nisi bral istega članka, glej, da dobiš „Fihpos“ v roke in beri ga trezno, potem sodi ravnomo in sprevidel bodeš veliko zvijačo in nakane.

Mi prinesemo le posamezne točke tega članka. „Fihpos“ pravi: „Dandanes pa morda nobenega stanu ni tako tišči tako trd jarem in mu ne preti tako velika nevarnost kakor kmetskemu stanu. Po drugih deželah, kot po Francoskem, Nemškem, Danskem, Švicarskem se kmetje že trdno združili med seboj in so sedaj močnejši. Pri nas na Avstrijskem se tudi začinja s tem, da pa moramo tudi mi slovenski kmetje biti pri združenju, da ne bomo na suhem ostali.“ To pravi „Fihpos“. Premislite dragi kmetje pomen teh vrst in ko presodite zvijačo „Fihposa“. Le pogledjte nazaj, kar so začeli pri nas kmetje sami zborovati in se združevati, ali si ni „Slov. Gospodar“ na vso moč privaroval, da prepreči združenje kmetov in to tudi in sicer zmiraj hujši in nesramnejši. Nobeno združenje ni preustudno. „Slov. Gospodar“ šunta in igra s svojimi farizejskimi hlapci z nesramnimi lažmi samo Slovencev proti Nemcem, temuč tudi Slovence med seboj. V to pomoč je rodil „Slov. Gospodar“ sinčka z imenom „Fihpos“ in zdaj sta oba

na delu. Ja, celo poštene častite duhovnike, kateri v pravem Kristusovem nauku ravnajo in ne sejejo med ljudstvo nemir in prepir, ti farizeji napadajo. Seveda „Slov. gospodar“ in njegov sinček bi rada združila slovenske kmete pod svoje vodstvo, da bi iste držala ložje v bedi in jarmu. Kdor se ustavlja, napadeta ga najnesramnejši, krstita ga kot liberalca, brezverca, nemčurja i. t. d. in če je ravno iskren Slovenec in poštenjak. „Slov. Gospodar“ in sinček pa se po drugi strani pajdašita z bodisi-komurkoli, z liberalci in grešniki in makari so najzagriznejši Mažari, samo če trobijo v njihov rog in se jim uklanjajo. Ali ni to najnesramnejše farizejsko hinavstvo? Vsak je proklet, kdor bere kaj družega kakor „Slov. Gospodarja“ in in njegov „Fihpos“. Kdor bere že „Domovino“, (ktera še pred temi farizeji v nekem strahu živi in si še ne upa s svojimi misli prav na svetlo) je obsojen v vice. Kdor bere pa „Slov. N.“ ali „Štajerca“, gori že zdaj v peklju. Zakaj pa neki prepovedujejo ti hinavci in grešniki branje drugih časnikov? Pravijo, da zaradi pohujšanja ljudstva; — o kaj še. — Pač pa zaradi tega, ker nekteri časniki prinašajo hudobije in grešno obnašanje teh farizejskih hinavcev in istim gotovo ni ljubo, da ljudstvo njih postopanje zve. Tudi bi se ne smeli slovenski kmetje dalje izobraziti. Ti ljudje dobro vedo, da če je kmet izobražen, ta dalje vidi, kakor črez nos in konec žlice in dalje ve, kakor v hlev, na njivo in štibernico — ne bode pustil, da bi drugi stanovi in taki, kateri od kmetov živijo, z njim komandirali in hlapčevali, kakor se še dandanes in žalibog v prvi vrsti s slovenskim kmetom godi.

Dragi slovenski kmetje! odprite oči in sodite sami kaj je prav. Ne poslušajte hujskačev in puntarjev; ne poslušajte teh sleparjev, kateri lažejo, da bi bili drugi časniki pohujšljivi, zoperversni i. t. d. Imate toliko sprevidnosti, da veste, da ja država postavno pazi, da se nič krivičnega ne tiska. Mnogovrstnejše časnike bodeš prebiral, bolj bodeš izobražen; kdor bere in prebira samo eno, je zoper svojo voljo zaslepljen. Potem bodeš prišel do sprevidnosti, da je na gospodarstvenem političnem polju vso narodstno pretepanje, hujskanje in puntarija največja sleparija na škodo kmetijstva in v hasen in dobiček kmečkih izkoriščevalcev. Kmet, bodisi Nemeec, Slovenec, liberalcec, klerikalec, konservativec i. t. d. bi ne smel zasledovati na gospodarstvenem polji nobenih razmer in razpertij, v zdajnjih, za kmete tako žalostnih, nevarnih časih.

„Fihpos“ pravi, da se morajo slovenski kmetje združiti, da ne ostanejo na suhem i. t. d. Mi pa vprašajmo: zakaj pa neki v „Slov. gospodarju“ in „sinčku“ hujskanja ni konca ne kraja ravno med Slovenci samimi? In če se ravno mi Slovenci združimo, ne pomagamo nič, dokler se ne združimo z nemškimi brez ozira na politično mnenje. Še-le tedaj imamo moč, da se uspešno branimo zoper sleparstvo in oderuštvo katero hoče požreti kmečki stan. Kdor temu ugovarja, isti je političen zelenjak brez najmanjše skušnjaje ali pa politično zaslepljen. Isti ne zastopi družega nič, kakor pri polni skledi sedeti in zauživati, kar drugi pripravljajo, pri tem pa premišljevat, kako bi se združenje vseh